

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto; 40 kr. za pol leta. Naročniki „Slovenca“ ga dobivajo zastónj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: Uredniku „DOMOLJUBA“ Ljubljana Trnovo; naročnina in inserati pa opravištvu v semeniških ulicah št. 2. — Nasnanilo stane 8 kr. za dvostopno petit-vrsto, če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat, in 15 kr., če se tiska trikrat. Večkratno tiskanje je še veliko ceneje.

Štev. 4.

V Ljubljani, 20. februarija 1890.

Letnik III.

Kaj je novega po svetu?

Državni zbor hiti s svojimi razpravami, ker vlada želi, da bi poslanci dokončali svoje delo vsaj do konca aprila, ker se imajo maja meseca zbrati češki deželni poslanci v deželnem zboru v Pragi. Posebno važnih razprav v državnem zboru ni bilo. Prepirali so se več dni prav po nepotrebnem zaradi judov, a odložili so z dnevnega reda obravnavo o stavbeno-obrtni noveli, od katere je odvisno blagostanje mnogo tisoč rokodelskih stavbenih mojstrov. Važno je za nas, kar je minister pojasnil gledé iztirjavanja davkov. On je namreč naročil davkarijam, da naj za sodnijsko iztirjavanje davkov sodnijam priporočajo zaupne in nesebične može, ki so, če le mogoče, iz dotične občine in naj kolikor mogoče varujejo dolžnike. Davkarski uradniki naj le takrat opravljajo ta posel, ako ni dosti drugih pripravnih móž. Župani naj torej pazijo, da se ta ukaz spo- lnuje; ako bi pa videli, da se drugače ravna, naj se pa pritožijo. — Slovenski državni poslanci prav hvalevredno spolnujejo svoje dolžnosti; bili so pri ministru za pravosodje ter mu pojasnili krivice, ki se godé Slovincem pri sodnijah gledé uradnega jezika. Prav posebno pa se trudijo, da bi priborili Dolenjcem prepotrebno železnico. — *Nemški* cesar je v dveh pismih naročil, naj se vlada in poslanci bolj skrbno kakor do sedaj pečajo z vprašanjem, kako delavcem zboljšati njih slabo stanje. Delavci naj imajo svoje može-zastopnike po deželi, ki bodo pojasnjevali na pravem mestu opravičene pritožbe delavcev in cesar sam se bode s posebnimi državnimi svetovalci temeljito posvetoval, kako določiti za delo primerno šte- vilno ur na dan, kako zagotoviti, da bode delavec počival ob nedeljah, kako naj se omeji po tovarnah

delo otrok in ženà, kaj naj se zahteva, da je kdo sposoben za delo ali obrt itd., sploh da se bodo raz- govarjali o vsem, kar je v korist delavcem. Neza- dovoljni delavci bi kmalu na Nemškem pod imenom „socijalisti“ vladi vzrastli čez glavo, zato je skrajni čas, da se kaj stori za delavski stan, ako hočejo od- vrniti delavske štrajke in upore. Hvala Bogu in vrlim vernim poslancem avstrijskim, da smo v naši državi v tem oziru že daleč naprej. Res je sicer, da se še ni doseglo mnogo, vendar lahko rečemo, da podlago vsaj imamo za uspešno delovanje. Lepo je torej, da listi zaradi tega hvalijo nemškega cesarja, a pozabiti ne smemo, da v Švici in pri nas imamo že davno take postave, kakoršne bodo na Nemškem še le pripravljali. — *Vlada na Francoskem* je sedaj v veliki zadregi. Pred nekaj leti so namreč sklenili postavo, po kateri so izgnali sorodnike prej- šnjih francoskih vladarjev, češ, da je država v ne- varnosti, ako bodo v deželi prebivali taki, ki hočejo sami postati francoski vladarji. Prince Ludvik Orle- anski pa, 21letni mladenič, prikazal se je kar čez noč v Parizu. Šel je takoj k vojaškemu oblastvu ter prosil, naj ga sprejmejo k vojakom, da bo kot vojak služil svoji domovini. Vlada se je pa držala postave, in prince zaprla. Francozi so pa zelo na- vdušeni zanj in kolikor bolj ga bo vlada pritiskala, toliko večjo veljavo bo dobival pri Francozih, toliko bolj nevaren postane sedanji republiki. Sedaj je ob- sojen dve leti v ječo, a misli se, da mu bo vlada kmalu spregledala kazen in ga zopet postavila na mejo države. — *Italijani* nimajo posebne sreče ne doma, kakor smo omenjali v zadnjm listu, pa tudi v Afriki, kjer imajo svojo zemljo, imajo velike

g. P. Kambič; bil je vrl gospod, vnet za svoj lepi stan in za svoj ljubljani narod. Naj počiva v miru v zemlji domači!

Iz Polhovega Gradca, 13. februarija. Dragi Domoljub! politika Ti ni toliko geslo Tvojega truda-polnega delovanja, marveč domače vesti, s kojimi oživljaš in bistriš um svojih čitateljev.

Naše ljudstvo letos stiska in tlači beda, kajti pridelkov je bilo jeseni jako pičlo in še isti slabi. Naš kmet tedaj v poljskih pridelkih ne more iskati dobička. Prihodnost mu dela skrbi.

V živinoreji bi bilo še nekoliko upanja, da bi zmanjšal svojo revo. Res se sl. kmetijska družba veliko trudi, da pomaga živinorejcu zopet na noge. Da bi le poslušali dobre njene nasvete! V naše hribe bi se pa vendar le dobilo za živino kaj novecev. Naši hribovci imajo še veliko lepega živinskega blaga, kupcev pa le manjka. Kolika utrudljiva pota stori uboga živina, kadar jo gospodar žene na oddaljene semnje, — prodaš ali priženeš domov. Po hribih pa kupci ne marajo veliko laziti, ako imajo živino bližje. Zato se bodo tudi pri nas uvedli — bolje ponovili — živinski semnji, ki sta določena za 17. marcija in 13. junija. Vže 6 do 8 let ju ni bilo. Izvestno je, da se je v teh letih marsikak masten junček zredil in marsikaka mavra odebelela. Živinski kupci naj se ne strašijo pota; cesta je lepa, zgube pri živini ne bode. Naši hribovci jim bodo v obilici postregli z dobrim blagom. Zadovoljni se bodo vračali domov. Torej kupci! pridite v Polhovgradec dne 17. marca.

Januarij je lep, februarij nas bode malo omedel. — Naše gasilno društvo je imelo pretečeno nedeljo t. j. dne 9. t. m. tombolo v šolskem poslopji. Bralno društvo tudi napreduje. — Osepnice so pojenjale. Hripa je skoraj da popolnoma izginila. J. B.

Celje. (Porotne sodbe.) Hlapec Miha Kaligar s Kebla pri Konjicah je s stolom udaril svojega gospodarja, da je ta umrl. Morilec so prisodili smrt na vislicah. — Simon Jarc, 17 let star, in Karol Kristl, 15 let star, pa Franc Nipič, 14 let star, vsi iz okoliša Mariborskega, so na cesti iz mesta v Kamenico devetletnej Heleni Suharek zamašili usta ter vzeli 3 gld., a njenemu osemletnemu bratu Mihcu zvezali noge in ga oropali za 1 gld. 20 kr. Zaslужili so: Jarc 12 let, Kristl 10 let, Nipič 11 let hude ječe, potem pa še lahko pridejo v prisilno delavnico. — Franc Žohar je delavca Gómilšeka v Ojstrem namlatil s kamenjem ter mu vzel 5 gld., vrh tega je kriv še drugih nerodnostij. Dobil je 8 let hude ječe, poostrene s temnico, postom in trdim ležiščem. — Mesar Jožef Langer s Češkega in Franc Hoedel z Ogerskega sta kradla v Ljubečni in v Celji. Za pokoro so jima naložili hudo ječo in post, Langer za 8, a Hoedel za 5 let. — Neža Lupša v Mariboru bila je obdolžena, da je Mariji Žmauc v kavo primešala mišnice, toda za smrt bilo je premalo. Lupša trdi, da si je Žmave sama napravila kavo, da bi imela vzrok svojo nasprotnico očrniti. Porotniki so zatoženko spoznali za nekrivo. — Dekla Ana Kager že čez 20 let krađe in goljufa. Odkar je zadnjo kazen presedela, je goljufala

Tudi danes upa, da se mu obnese račun; njegov kos je precej večji od drugih; ravno kar je prišla vrsta nanj, da odda svoje delo. Poslovodja pregleda delo, zmeri in potem začne govoriti z gospodarjem: „Erjavce je danes zopet prinesel cel kos, večji kakor drugi.“

„To ni mogoče“, pravi gospodar; „eden delavec tega ne zmore, gotovo je delo njegovo pod nič.“

„Ne“, reče poslovodja, „delo Erjavčeveo je kakor po navadi tudi danes izvrstno.“

„To znese torej pri njem po 6 gld. na teden; in potem ti delavski psi še tožijo, da imajo majhno plačo“, rohni gospodar.

„Ne, toliko jaz delavcu ne dam, napravi račun za 5 gld. 50 kr. na teden, ako je zadovoljen, prav, ako ne, naj si drugod poišče dela.“

Poslovodja obmolčne in obstane; vedel je, da Erjavcu drugod ni mogoče dela dobiti in smilil se mu je ubogi Erjavce.

„No, ali bote napravili hitro račun“, zadere se nad njim brezsrčni gospodar; on ni imel nobenega sočutja, nobene lepe, prijazne besede za svoje de-

lavce. Kaj mu je bilo do tega, da so delavci njegovi stradali, saj njemu je vsega preostajalo, bil je srečen v svoji družini, srečen pri svoji tovarni.

Poslovodja izroči Erjavcu plačilo ter mu pove gospodarjeve besede. Potrle so Erjavca, nič ne more spregovoriti, v trenutku se mu zaiskrijo oči, a kmalu se mu umiri obraz in tiho odide, kaj je hotel: tukaj je saj nekaj, drugod ni nič.

„To je vnebovpijoča krivica“, spregovori Erjavce, ko stopi iz hiše; „tako brezčutno delavcem odtrgavati krvavi zaslužek. Ne, tega ne bo mogoče prenašati. O Bog, saj si vendar tudi oče ubogih, oče delavcev, ali pač moreš trpeti, da tudi take ljudi obseva tvoje solnce, kakor je naš gospodar, da se take krivice godé na svetu? Ko bi ne imel vere, tedaj bi zbral delavce-tovariše in šli bi skupno nad gospodarja; ne, kaj bi to pomagalo; priplazil bi se zvečer v predilnico in zažgal bi jo in krohotal bi se, ko bi gorela in smejal bi se zasluženi kazni, ako bi v ognju našel smrt tudi naš brezsrčni gospodar. Tega storiti, vem, da ne smem; krivica je grda in kaznjiva, naj jo stori bogatin ali revež; vera nam

zapreke. V zadnjem času so hoteli vtrditi svoje posestvo nasproti Abesiniji ter so proti tej deželi z vojniki iz Masave prodirali, a so se morali umakniti nazaj v Masavo premočnemu sovražniku. — *Angleži* se v svoji zbornici resno pečajo z nalogo, kako zboljšati na Irskem žalostne razmere, kako pomagati ubogim irskim najemnikom, da bi si nakupili lastnega sveta in bi postali sami svoji gospodarji. Zadnji čas je že, da Angleži poravnajo stoletne krivice, ki jih delajo trpeči irski raji. — Na *Bolgarskem* so zasledili zarotnike, njim na čelu

major Panica, ki so hoteli umoriti nekatere sedanje ministre, kneza Ferdinanda pregnati in Bolgarijo izročiti pod rusko oblast. Žalostno, da v tej ubogi deželi, ki si želi miru, tuje oblasti vedno netijo prepir in sovrašтво zaradi svoje brezvestne sebičnosti. — Govori se, da se je med Srbsko in Črnogoro sklenila prijateljska pogodba; Bolgari je niso veseli, ker mislijo, da hočejo Srbi prvo besedo imeti na Balkanu in polagoma podjarmiti tudi druge balkanske države.

Kaj je novega po Slovenskem?

Kranjsko. V Vipavi je imela kmetijska podružnica svoj občni zbor, kjer so med drugim tudi govorili o nakupu modre galice za škropljenje trt; kupiti jo bo kmetom tem lažje, ker bo kmetijska družba čakala za denar, dokler ljudje prodajo vino. Tudi Ciril-Metodova podružnica je imela isti dan svoj letni shod. — Dne 8. t. m. je umrl na Račici pri Stangi mož, ki je bil 6 dni poprej poročen. — V Valti Vasi sta se radovala 4. t. m. zlate poroke mož Jan. Dular in njegova žena, blaga, obče spoštovana zakonska. — V noči 12. t. m. je neki ropar s sekuro napadel gosp. župnika V. Mayr-ja na Breznici ter ga hudo ranil na rokah in na prsih, vendar je upati, da se ozdravi blagi gospod, ki se priporoča bralcem v molitev. — V Dob pride za župnika č. g. J. Grčar,

gimn. katehet in mestni kapelan v Kranju. — V Št. Vidu je umrl nagle smrti posestnik, ker je v gozdu pri Podutiku padel pod voz na obraz ter se zadušil: to je četrti, ki je v kratkem času tukaj umrl tako naglo in neprevideno. Čujmo! — V Semiču je obhajal 12. t. m. misijonar g. Alojzij Plut svojo srebrno mašo; dasi je bilo vreme neugodno, vendar je bilo polno ljudstva kakor na praznik in 11 duhovnov. Mnoga leta! — V Smlednik se je preselil po Svečnici vrli župnik č. g. Jan. Karlin iz Dobernič, kjer je vzgledno deloval. Blagoslov božji spremljaj blagega gospoda tudi na novi fari v Smledniku, kjer si je neminljivih zaslug pridobil za faro in cerkev č. g. Jan. Novak, ki se je kot župnik sedaj preselil v lepo Radolico. — V Gribljah je umrl nadučitelj

Listek.

Tkalec.

(Obraz iz življenja.)

Posestnik predilne tovarne (fabrike) v mestu B. z imenom Hartman ima danes s svojimi tkalci plačilni dan. Z dežele, posebno iz mestne okolice pridejo tkalci s svojim narejenim delom, katero imajo oddati in za delo dobiti primerno plačilo. Pred gospodarjevo pisarno stoje delavci bledih obrazov, z narejenimi kosovi platna, s katerimi so se mudili po več tednov. Hlapci jemljejo delavcem kos za kosom in poslovodja delo ogleduje, poskuša, meri in v pisarni nazadnje zračuni z gospodarjem za služek vsakemu delavcu. Molčé čakajo tkalci, eni jeznih in kljubujočih, drugi nepomenljivih mrtvih obrazov, kakor bi se bili že tudi privadili najhujšemu. Kako tudi ne? Noč in dan se gibljejo v statvah in skoro ne zaslužijo toliko, da bi skromno shajali, kaj pa še le da bi kaj na stran djali za čas bolezní ali

za stara leta. Kakor se vtapljajoč človek na sredi morja bori z vsemi silami s smrtjo, a brez upa rešitve, tako so se trudili ti tkalci, a so tudi skoro obupali, da bi mogli shajati.

Med temi tkalci vzbuja posebno eden naše zanimanje, zdi se, kakor da je bolj vesel in zadovoljen, kakor so drugi; to je marljivi Erjavec, znan kot izvrsten delavec in varčen pošten mož v celi mestni okolici. Od štirih zjutraj pa do polnoči je on vedno pri delu dan za dnevom in ako se on oddahne ali gre vžit skromno kosilce, tedaj njegova skrbna žena nadaljuje delo za statvami. Ako stopimo v njegovo domačo hišico, vidimo snago povsod, znamenje, da vlada v hiši modra gospodinja; obleko nosita delavca obrabljeno, skrbno pozašito; tudi otroci so slabo oblečeni, vendar ne raztrgani, ko tekajo v šolo in iz šole, zakaj v prostem času je že tudi za male roke dela veliko, tembolj ker tudi njih mali zobje urneje meljejo. S stradanjem si je vendar le pridelal Erjavec vsakih 4 ali 5 tednov, kadar je nesel delo gospodarju, kakih par goldinarjev ter jih dal na stran za posebne potrebe.

g. P. Kambič; bil je vrl gospod, vnet za svoj lepi stan in za svoj ljubljeni narod. Naj počiva v miru v zemlji domači!

Iz Polhovega Gradca, 13. februarija. Dragi Domoljub! politika Ti ni toliko geslo Tvojega trudapolnega delovanja, marveč domače vesti, s kojimi oživljaš in bistriš um svojih čitateljev.

Naše ljudstvo letos stiska in tlači beda, kajti pridelkov je bilo jeseni jako pičlo in še isti slabi. Naš kmet tedaj v poljskih pridelkih ne more iskati dobička. Prihodnost mu dela skrbi.

V živinoreji bi bilo še nekoliko upanja, da bi zmanjšal svojo revo. Res se sl. kmetijska družba veliko trudi, da pomaga živinorejcu zopet na noge. Da bi le poslušali dobre njene nasvete! V naše hribe bi se pa vendar le dobilo za živino kaj novcev. Naši hribovci imajo še veliko lepega živinskega blaga, kupcev pa le manjka. Kolika utrudljiva pota stori uboga živina, kadar jo gospodar žene na oddaljene semnje, — prodaš ali priženeš domov. Po hribih pa kupci ne marajo veliko laziti, ako imajo živino bližje. Zato se bodo tudi pri nas uvedli — bolje ponovili — živinski semnji, ki sta določena za 17. marca in 13. junija. Vže 6 do 8 let ju ni bilo. Izvestno je, da se je v teh letih marsikak masten junček zredil in marsikaka mavra odebelela. Živinski kupci naj se ne strašijo pota; cesta je lepa, zgube pri živini ne bode. Naši hribovci jim bodo v obilici postregli z dobrim blagom. Zadovoljni se bodo vračali domov. Torej kupci! pridite v Polhovgradec dne 17. marca.

Januarij je lep, februarij nas bode malo omedel. — Naše gasilno društvo je imelo pretečeno nedeljo t. j. dne 9. t. m. tombolo v šolskem poslopju. Bralno društvo tudi napreduje. — Osepnice so pojenjale. Hripa je skoraj da popolnoma izginila. J. B.

Celje. (Porotne sodbe.) Hlapec Miha Kaligar s Kebla pri Konjicah je s stolom udaril svojega gospodarja, da je ta umrl. Morilecu so prisodili smrt na vislicah. — Simon Jarc, 17 let star, in Karol Kristl, 15 let star, pa Franc Nipič, 14 let star, vsi iz okoliša Mariborskega, so na cesti iz mesta v Kamenico devetletnej Heleni Suharek zamašili usta ter vzeli 3 gld., a njenemu osemletnemu bratu Mihcu zvezali noge in ga oropali za 1 gld. 20 kr. Zaslужili so: Jarc 12 let, Kristl 10 let, Nipič 11 let hude ječe, potem pa še lahko pridejo v prisilno delavnico. — Franc Žohar je delavca Gómilšeka v Ojstrem namlatil s kamenjem ter mu vzel 5 gld., vrh tega je kriv še drugih nerodnostij. Dobil je 8 let hude ječe, poostrene s temnico, postom in trdim ležiščem. — Mesar Jožef Langer s Češkega in Franc Hoedel z Ogerskega sta kradla v Ljubečni in v Celji. Za pokoro so jima naložili hudo ječo in post, Langer za 8, a Hoedel za 5 let. — Neža Lupša v Mariboru bila je obdolžena, da je Mariji Žmauc v kavo primešala mišnice, toda za smrt bilo je premalo. Lupša trdi, da si je Žnave sama napravila kavo, da bi imela vzrok svojo nasprotnico očrniti. Porotniki so zatoženko spoznali za nekrivo. — Dekla Ana Kager že čez 20 let krade in goljufa. Odkar je zadnjo kazen presedela, je goljufala

Tudi danes upa, da se mu obnese račun; njegov kos je precej večji od drugih; ravno kar je prišla vrsta nanj, da odda svoje delo. Poslovodja pregleda delo, zmeri in potem začne govoriti z gospodarjem:

„Erjavec je danes zopet prinesel cel kos, večji kakor drugi.“

„To ni mogoče“, pravi gospodar; „eden delavec tega ne zmore, gotovo je delo njegovo pod nič.“

„Ne“, reče poslovodja, „delo Erjavčevo je kakor po navadi tudi danes izvrstno.“

„To znese torej pri njem po 6 gld. na teden; in potem ti delavski psi še tožijo, da imajo majhno plačo“, rohni gospodar.

„Ne, toliko jaz delavcu ne dam, napravi račun za 5 gld. 50 kr. na teden, ako je zadovoljen, prav, ako ne, naj si drugod poišče dela.“

Poslovodja obmolkne in obstane; vedel je, da Erjavcu drugod ni mogoče dela dobiti in smilil se mu je ubogi Erjavec.

„No, ali bote napravili hitro račun“, zadere se nad njim brezsrčni gospodar; on ni imel nobenega sočutja, nobene lepe, prijazne besede za svoje de-

lavce. Kaj mu je bilo do tega, da so delavci njegovi stradali, saj njemu je vsega preostajalo, bil je srečen v svoji družini, srečen pri svoji tovarni.

Poslovodja izroči Erjavcu plačilo ter mu pove gospodarjeve besede. Potrle so Erjavca, nič ne more spregovoriti, v trenutku se mu zaiskrijo oči, a kmalu se mu umiri obraz in tiho odide, kaj je hotel: tukaj je saj nekaj, drugod ni nič.

„To je vnebovpijoča krivica“, spregovori Erjavec, ko stopi iz hiše; „tako brezčutno delavcem odtrgavati krvavi zaslužek. Ne, tega ne bo mogoče prenašati. O Bog, saj si vendar tudi oče ubogih, oče delavcev, ali pač moreš trpeti, da tudi take ljudi obseva tvoje solnce, kakor je naš gospodar, da se take krivice godé na svetu? Ko bi ne imel vere, tedaj bi zbral delavce-tovariše in šli bi skupno nad gospodarja; ne, kaj bi to pomagalo; priplazil bi se zvečer v predilnico in zažgal bi jo in krohotal bi se, ko bi gorela in smejal bi se zasluženi kazni, ako bi v ognju našel smrt tudi naš brezsrčni gospodar. Tega storiti, vem, da ne smem; krivica je grda in kaznjiva, naj jo stori bogatin ali revež; vera nam

v Gradcu, v Mariboru, na Hajdini pri Ptuj, v Celji in posebno v Ljubljani, vsega skupaj okoli 4000 gl. Za to bo pokoro delala v hudej ječi osem let, po vrhu še bo imela vsaki mesec po enkrat post. — Trgovec Feliks Lakič bo 4 mesece v ostrem zaporu moral premišljevat, da ni storil prav, ker je zadolžil „krido“, in da je v Ormožu krivo prisegel. Pri trgovini sta ljudi opeharila tudi Liberij Lakič in njegova gospodinja; prvemu so prisodili oster zapor skoz 4 mesece, a druga bo tri tjedne počivala v navadnem zaporu.

Štajarsko. Svetli cesar so za šolo v Šromlji podarili 100 gld. podpore. — Znano je, da je naš po svoji večini nemško-liberalni zbor vstregel „nemškim“ Celjanom ter sklenil, naj se mesto Celje izluči iz okraja in da bi samo imelo svoj „okraj“. Tega sklepa svetli cesar podpisali niso. Ostalo bo torej tudi zanaprej, kakor je bilo dozdej. — Okrajni zastop v Slovenjibistrici letos pobira po 30% okrajnih doklad, in oni v Celji, kakor lani, 25 odstotkov. — Kmetijska družba je v prospah sadjarstvu v minolem letu iz državne blagajnice dobljeno podporo razdelila 310 gld. na Gornjem Štajarskem, 350 gld. na Srednjem, a 340 gld. na Spodnjem. Pri nas tako: Šola pri sv. Marjeti pri Toplicah 10 gld., šola v Ločah 20 gld., šola pri sv. Lenartu poleg Laškega 50 gld., šola pri sv. Rupertu blizu Laškega, na Ponikvi, v Spodnji Poljskavi, v Sevnici, vse po 70 gld.

Družba je podpirala tudi šolo za košarstvo na Slatini s 450 gld., košarsko šolo v Žalcu pa s 60 gld. — V Ljubečni blizu Vojnika je vsled letošnje hripe umrl gostilničar Mastnak-Varožnik. O svojem času vlekkel je nemško-liberalni ploh. In ko je „liberalce“ do dobra prepoznal, dal jim je slovo ter postal vrlí sin matere svoje slovenske. Pri zadnjih volitvah v okrajni zastop je kot veleposestnik pomagal podirati „nemško“ trdnjavo v Celji. — V Nôšincih pri Ljutomeru je posestnikoma Kralju in Bukovcu pogorelo poslopje, enemu tudi dve kravi in tri svinje. — V Moskirhenu blizu Gradea so oni dan ob enem v grob položili zakonea Fruhmann, mož bil je star 83 let, žena 79, v zakonskem stanu sta živela 54 let. — Novačenje ali nabiranje novincev za vojake bo se vršilo po krajih: Brežice dné 1., 3., 4., 5. marcija, Kozje 7. in 8. marcija, Rogatec 10. in 11. marcija, Šmarje 12., 13., 14. marcija, Celje 15., 17., 18., 20., 21., 22. marcija, Vransko 24. marcija, Mozirje 26. in 27. marcija, Šoštanj 28. in 29. marcija, Slovenjigradeč 31. marcija, 1., 2., 8. aprila, Konjice 10., 11., 12. aprila, Ptuj 14., 15., 16., 17., 18., 19. aprila, Ormož 21. in 22. aprila, Ljutomer 24., 25., 26. aprila, Maribor 3., 4., 5., 6., 7., 8., 10. marcija, Slovenjabisfrica 14., 15. marcija, Radgona 28., 29. aprila. — Dninar Jože Krestič s Plati pri Slatini služil je v Gradovini (Gratwein), tam ukradel 76 gld., zato so mu v Gradcu odmerili 4 mesece hude ječe in vsakih 14 dnij post.

jo prepoveduje. Vendar, o Bog, prosim te, ne pošiljaj mi več toliko hudih poskušanj.“

V takih in enakih mislih šel je Erjavec proti domu; omahoval je na cesti na vse strani. „Nabral se ga je“, rekel bi tujec, ki ni poznal Erjaveca; mi pa vemo, da ga lakota mori, saj drugega, kakor košček trdega kruha, ni še imel danes v ustih in vendar solnce že kaže na popoldne . . .

Bilo je na večer istega dne. Gospodar tovarne peljal se je s svojo ženo na sprehod iz mesta. Urno drdrá kočija s čilima konjičema po cesti; gospod in gospa se pogovarjata na vozu o svojih otrocih, o 22letnem Henriku in o 17letni Angeli. Omenila je med drugim žena, da po njenih mislih Henrik na visokih šolah porabi preveč denarja.

„Ej“, pravi gospodar, „saj imava dovolj, tudi on naj okuša naše bogastvo; mlad je in živi se le enkrat, privošči mu sedaj nekaj brezskrbnih let, saj ko prevzame gospodarstvo, imel bo polno skrbij in vedne sitnosti z nikdar sitimi delavci. Toda povem ti, da sem vesel, ker je tudi naš Henrik tako odločen in brezoziren v denarnih stvareh; saj veš, kako

podaja delavce, ki zahtevajo večjo plačo, ako je on doma, že zdaj kaže, da bi urno spoznal, kje mu kaže več dobička in kako bo delavske moči bolje porabil za svoje namene. Kaj da dela v svojih prostih urah, kod da hodi ponoči, to le njemu prepusti, star je dovolj in pameten tudi toliko, da ne bo nikoli s sodnijo imel opraviti; tudi vé, kaj da primoremo v denarju in si ne bo nakopal na vrat kakega beraškega dekleta.

„Saj mu ničesar ne očitam“, pravi gospa, in popolno pritrdim tvojim besedam, „vendar se mi zdi, da je njegovo vedenje nekako preveč drzno, da premalo gleda na nravnost.“

„Kaj nravnost“, pravi gospodar, „kdo danes še vpraša po tem. Da le vestno spolnujemo svoje trgovske dolžnosti; koga briga, kaj delamo sami za-se?“

„A otrokom vendar ne smemo tako govoriti“, ugovarja mu žena, „vzgoja otrôk nam ukazuje drugače.“

„Saj Henrik in Angela nista več otroka; spoznati morata svet, kakoršen je, da se bosta ložje sukala v sedanjih družbah“, pojasnjuje mož svoji ženi. — Vidi se iz teh pogovorov, da vere ni bilo

Cerkev in šola.

Nova papeževa okrožnica.

(Dalje.)

Cerkev ljubiti, domovino ljubiti, to je natorni red naših dolžnosti. Kolikrat pa se ali zaradi neugodnih razmer ali pa zaradi zlobnosti ljudi preobrne ta red; včasih se namreč zdi, da si nasprotuje ta dvojna dolžnost, da kdor ljubi cerkev, bi ne mogel ljubiti domovine, ali pa narobe, da dober državljani ne more biti tudi dober kristijan. Od kod to nasprotje? Od tod, ker tisti, ki vodijo države ali oblast cerkve prezirajo ali pa hočejo, da bi cerkev, kakor dekla služila njih namenom. Pri takih žalostnih razmerah naj verniki vsikdar pokažejo, da dvema gospodoma, ki nasprotno ukazujeta, ne more nihče služiti, naj ne pozabijo besed, ki so jih ob taki priliki govorili apostoli: Bogu je treba bolj pokoren biti, kakor ljudem. Gotovo je, da mora veren katoličan v mirnih in vojskinih časih biti vsem drugim vzgled, kako treba ljubiti domovino, toda vkljub temu mora pripravljen biti, raje vse, tudi smrt pretrpeti, kakor pa zatajiti pravice Boga in njegove cerkve.

Iz teh besedi spoznamo, kako nespametni so pri nas ljudje, ki po vsej sili hočejo dokazovati, da kdor je veren in odločen kristijan, tak ne more ljubiti svoje domovine, kakor jo ljubijo pravi narodnjaki. Mi pa pravimo: Tak vernik jo ljubi še veliko bolj, zakaj tak ne ljubi domovine samo zato, ker mu to veleva natora, on ljubi domovino tudi zaradi Boga in taka ljubezen je popolno zanesljiva in stalna.

Za to nam zgodovina daje polno dokazov. Kdor pa méni, da bi ne bilo prav: Bogu bolj pokoren biti, kakor ljudem, in kdor bi zaradi tega zveste katolike imenoval nepokorne in upornike, tak ne vé, kaj so prav za prav postave, in kaj je potreba, da je kako tako določilo tudi v resnici postava, ki človeka veže tudi po vesti. Kar namreč postavna oblast, sledeč pamet, razglasi in določi v splošni blagor, to je postava. Toda le tista oblast je postavna, ki izvira iz Boga, ki je prvi in najvišji vladar, kajti le Bog sam človeku dá oblast, da sme gospodovati nad človekom. Ako bi bila pa postava nasprotna zapovedi božji in resnici, tedaj to ni postava, zakaj kar nasprotuje Bogu in ljudi odvrča od ljubezni božje, to v resnici nikomur ne more biti koristno, to ni v splošni blagor in tega tudi človek ni dolžan spolnovati.

Kristijan sicer spoštuje in časti posvetno gosposko; on vé, da je vsaka oblast od Boga, da je dolžan njene zapovedi spoštovati in spolnovati ne iz strahu pred kaznijo, ampak ker mu to veleva njegova vest; toda ako bi bila državna postava božji nasprotna, ako bi bila nasprotna krščanski veri in cerkvi, ako bi žalila papeža, namestnika Kristusovega, takrat ne sme kristijan taki zahtevi pokoren biti; dolžnost njegova je, da se ji ustavi in s tem on ne koristi le cerkvi in samemu sebi, ampak prav posebno tudi državi, zakaj vse, kar je veri v škodo, v kvar je tudi državi.

mного pri teh ljudeh; gospa bi sicer saj na zunaj rada nekaj enacega kazala, a ker v srečju ni nobenih korenin, le slabo brani svoje misli in se večinoma v teh zadevah strinja s soprogom. Henriku pripustiti dobro vrejeno tovarno in bogastvo, Angeli preskrbeti imenitnega in imovitega ženina, to je bilo vse, po čemer sta hrepenela gospod tovarnar in njegova gospa. Vse to le za čas, a za večnost? — Na to nista mislila. In vendar: Za nekaj let tako oskrbovati otroke in za milijone in milijone let nič preskrbeti, je li to naloga starišev, je li to prava ljubezen? . . .

„Kaj pa je tam“, vsklikne nenadoma gospa, ko pogleda skozi okno iz kočije. Pred vasjo se je pri neki hišici zbralo vse polno vaščanov. V malo trenutkih je bila tudi kočija ondi in gospodar zvé, da je neko ženo naenkrat napadla bolezen in da ji je umreti. Bolj zavoljo lepšega, kakor iz sočutja stopita gospod in gospa iz voza; gospodar reče vozniku, naj počasi vozi skozi vas, sam pa gre v hišico; ljudje gosto zbrani se mu umikajo z nekim strahom, kmalu je blizu bolnice; na tleh leži na slamnici žena mrtvo-

bleda, pojemajoča. Poleg nje kleči duhoven, ki jo je previdel za smrt ter moli molitve za umirajočo. Na koncu postelje kleči sklonjen mož, zdaj pa zdaj se mu privije kak globok vzdihljaj iz prsij in ko pogleda na posteljo, zapazi gospodar tovarne, da je to njegov delavec Erjavec, katerega je ravnokar tako grdo odpravil s premajhnim plačilom. Bil je v veliki zadregi. Rad bi se tihoma umaknil iz hiše, a ljudje so za njim rinili v sobo in ko bi hotel preriti vrste, vzbudil bi splošno pazljivost, zato ostane, upajoč, da ga Erjavec ne zapazi. — Bolnica je bila namreč Erjavčeva žena, Erjavca ni bilo čez navado dolgo domu, šla mu je žena naproti, in ko je zvedela krivico, ki se mu je zgodila, tedaj se je v trenutku sesedla; kar so že dalje časa pripravljale revščina, bolehnost in neprimerno težko delo, to je dovršila srčna britkost. Zanesli so jo ljudje v prvo hišo vasi in tu pričakuje rešitve uboga trpinka.

Po hudem napadu se zave in spregleda; poda možu svojo roko v slovo, rekoč: „Anton, z Bogom! Varuje naj Bog tebe in drage mi otroke: Ano, Jerico, Franceta in malega Tončka. Kje so otročiči,

Ako se torej kristijan ustavi zahtevi posvetne oblasti, ki nasprotuje božji zapovedi, kakor so to posebno storili kristijani-mučenci prvih stoletij katoliške cerkve, ki niso hoteli malikov moliti, ker je to zoper božjo zapoved, takrat kristijan ni nepokoren postavi, ampak se le ustavi zahtevam, katere so nasprotne večnim postavam božjim. Tako je tudi prvak apostolov, sv. Peter, rekel onim, ki so njega in druge apostole hoteli prisiliti, naj nehajo oznanovati evangelij: Sodite sami, ali je prav pred Bogom, ko bi mi vas bolj poslušali kakor Boga; nam ni mogoče molčati o tem, kar smo sami videli in slišali.

Ljubimo torej svojo časno domovino, a še iskreneje ljubimo domovino večno; postavam človeškim bodimo poslušni, a nikoli ne zatajimo pravic našega Boga, to je kristijanu sveta dolžnost, to je njegova

prva in posebna dolžnost, iz katere izvirajo vse druge. Naš Odrešenik je namreč rekel sam o sebi: Zato sem rojen in zato sem prišel na svet, da spričujem resnico. In: Ogenj prinesel sem na zemljo in kaj družega hočem, kakor da gori. To resnico spoznati je za dušo človekovo največja lepota in to zapoved spolnovati je za človekovo voljo najvišje dobro, največje zaslužnje. V tem se raduje kristijan res življenja in prave prostosti. To resnico in to dobroto ohraniti, to je naloga cerkve, katero ji je Jezus Kristus izročil za vse čase in kakor ljubeznjivo, iskreno in stanovitno le mati more spolnovati svoje dolžnosti, tako tudi cerkev, naša duhovna mati, vsikdar tudi sedaj zvesto izpolnjuje to svojo sveto nalogo v blagor človeštva!

(Dalje slédi.)

Gospodarske in obrtnijske stvari.

Vojaki in obrtniki. Najreč denarja potrebo v sedanjih državah potrebe za vojake in posebno zaradi tega se množé davki od leta do leta, kar pred vsem britko čuti kmet, rokodelc in obrtnik, ker ravno ti imajo proti sebi silno slabe čase. Toda ako se že mora toliko izdati za vojaške potrebe, tedaj bi bilo tudi pravično, da se denar vrača tje nazaj, od koder je prišel, da gosposka za vojake kupuje pri kmetu žito in živino, pri obrtniku blago in dá rokodelcem naročila izdelovati vojaško obleko

in obutev. — Tukaj seveda pridejo naročila na stotisoč, na milijone goldinarjev, tega seveda kmet, rokodelc, obrtnik sam ne zmore, ker so liberalci vse zadrage in cehe, sploh vse skupno življenje med delavsko-obrtnimi stanovi zatrli, zato, da toliko lažje sami delajo dobičke. Sedaj namreč vojaške potrebe oskrbujejo večinoma bogatini, ki imajo pri rokah veliko denarja, torej ga lahko tudi založé za velika naročila. Od kmeta in obrtnika kupujejo po ceni, dajo blago napraviti po tovarnah prav po ceni, a

da jih blagoslovim poslednjikrat? — In stopili so k materi otroci in umirajoča jih je blagoslavljala, križala na čelu in izročala jih varstvu Gospodovemu. Zaiskrilo se je pri tem materino oko, videla jih je pred seboj zdrave in nedolžne in ložje ji je bilo pri srcu in smrt jej ni bila več tako grenka. „Bog bode preskrbel zanje“, šepetala je poluglasno.

„Anton, pazi nanje, reče možu, kakor do zdaj, na njih telo, a pred vsem ne pozabi njih nedolžnih src. — Še nekaj, dragi mož, mi obljubi, predno se ločim od tebe. Ako to storiš, tedaj mirna umrjem.“

„Vse, draga žena, vse rad obljubim in storim, le da te Bog ohrani otrokom in meni.“

„Brezsrčni tvoj gospodar je kriv moje prezgodnje smrti — pri teh besedah se strese pričujoči tovarnar — on nima srca ne za te in ne za nikogar; oderuh je in kazni vreden; vem da ti grebe v tvoji duši, znam, da se ti vzbujajo strašne maščevalne misli, znositi se nad krivičnejem, toda ne pozabi: Sodbo in kazen za krivice je Bog pridržal sebi, obljubi mi torej, da v tem oziru nič ne storiš, kar bi bilo proti tvoji vesti.“

„Zaradi Boga in zaradi tebe in sebe ti to rad, dasi zelo težko, obljubim, in kar sem rekel, tega ne bom oporekel; mož-beseda je tudi revež brez denarja.“

Mirno mu stisne žena roko; dosegla je, kar je želela. Še enkrat, poslednjikrat vsplapolá bolnici ugašajoča luč življenja in tedaj pogleda po hiši okrog in oko ji obstane na — brezsrčnem gospodarju tovarne.

„Vi, gospod, tukaj, pri smrti reve? — Pravični — bodite — do delavcev. — Dajte zaslužen plač — možu — otrokom mojim — in vsem! — Povrnite krivično blago; reva sem — uboga, a vendar — smrt mi je lahka — krivičnega vinarja — nimam na svoji vesti — O Jezus — in obnemogla je bolnica, zaspala je v miru za vselej.“

Nesrečni Erjavec stopi k svojemu gospodarju ter mu reče resno: „Nič nimam na srcu proti vam — Bog pozna naju oba, on bo sodnik.“ Molče stopi tovarnar iz hiše; nenadoma je prišel na kraj, kjer je videl nesrečne žrtve svoje brezsrčnosti. Glasovi umirajoče zdéli so se mu kakor glasovi iz večnosti,

oddajajo pa vse to gosposki prav drago, s tem pa gredó v nenasiťljive žepe židovskih in kršćenih bogatinov vsako leto milijoni goldinarjev, ki bi po pravici morali priti med ljudi, ker jih je davkar iztiskal iz žuljev ubozega ljudstva. To je vnebovpjoča krivica, katera ne more imeti stalne veljave. Ako država res skrbi za blagor vseh svojih podložnih, mora tudi kmalu rokodelcu in obrtniku priliko dati, da se vdeležuje naročil za vojaške potrebe, mora posamezne ponudbe tako znižati, da jih zmaga tudi nepremožen obrtnik. Naša sedanja vlada je spoznala to veliko krivico in zato počasi pripravlja pot, da bi od vojaštva tudi revnejši kak dobiček imeli; določila je že lansko leto, da se saj deloma žito kupuje naravnost od kmetov ne pa od krivonosih prekupovalcev in poskusila je tudi pri obrtnikih s tem, da je četrtino usnja, ki ga vojaštvo potrebuje, naročila naravnost pri dotičnih obrtnikih. Težav je pri tem za vlado seveda veliko. Največjo težavo delajo bogati strici, ki hočejo še vedno le sami žéti, česar niso sejali, zato z vsemi močmi delajo kapitalisti-bogatini na to, da ostane vse pri starem. Težave so pa tudi velike od strani obrtnikov, rokodelcev in kmetov. Liberalci so namreč skovali postave, po katerih so nehale vse zaveze in zadruga rokodelcev in obrtnikov; mislili so si, dokler bodo v družbah skupaj se nam bodo vedno lahko ustavljali, ako jih pa ločimo, potem bomo ločene že lahko potlačili. Ako torej hočejo mali obrtniki dobivati večja dela, ki donajajo obilnejši zaslužek, treba, da se zbirajo v družbe, v zadruga, da postanejo v družbah

ki so ga opominjali, da naj poravna svoje krivice; priča smrti pogledal je po dolgem času zopet enkrat resno — v večnost in razjasnilo se mu je mnogo kaj.

Zadele so ga britke kazni; Henriku se je zmešalo vsled razbrzdanosti in norišnica je njegov dom; Angela se je nesrečno omožila, žena mu je nenadno umrla. To se mu je zgodilo malo let po tem pretresljivem dogodku. Nesreča ga je zmodrila. Postal je drug mož.

Tkaleci so imeli dobrega gospodarja. „Pravičen je do pičice in rajši doda, kakor odtrga“, tako so od tedaj sodili delavci o njem. Blagajnico je napravil za svoje delavce; nekaj so mesec za mesecem sami vkladali; veliko denarja pa je gospodar vlagal svojega; v boleznih dobivali so tkaleci obilno pomoč, upamo, da molitve teh hvaležnih delavcev zadostujejo pred Bogom za one kletvine, s katerimi so se v prejšnjih letih rotili po krivici zatirani tkaleci nad tovarnarjem, ki je še v pravem času spoznal, da samo denar zbirati in zibati se v bogastvu — ni namen človekov ter je z dobrodelnostjo in pravo krščansko ljubeznijo popravil, kar je zagrešil s krivičnostjo.

močni in da o priliki krepko dvignejo svoj glas za svoje pravice. Vlada je takim zadrugam že pripravila pot s svojo obrtno postavo iz leta 1883. Toda kdor pozna to postavo, vé, da je le polovičarsko delo, pri katerem so sodelovali tudi liberalci, ki bi še vedno radi tlačili kmeta in obrtnika. Po imenu se namreč smejo snovati zadruga, a kaj, ker nimajo skoro nobene pravice; zato vidimo, da take zadruga le životarijo in tudi ne bodo krepko oživele, dokler se jim postavno ne dá v obrtnih zadevah odločilna beseda. Vendar boljše nekaj, kakor nič; zato je dolžnost obrtnikov, ki snujejo med seboj postavne zadruga, da na shodih teh zadrug zahtevajo za se svojih pravic, da zahtevajo tudi od vojaštva za se dela. Pa tudi kmet se mora družiti s kmetom, ako želi kako boljšo kupčijo napraviti brez dražih „mešetarjev“. Tu bi opomnili rodoljube slovenske, naj pridno snujejo po občinah posojilnice, kjer se bo nabiral in izposojeval denar; posojilnice bodo za take prilike, kjer bo treba žita oskrbeti za tisoče goldinarjev, velike važnosti, ker bo pri tem deležen dobrega zaslužka tudi ubožnejši kmet, ki bi sam ne mogel prevzeti kupčije. Posebno v današnjih časih velja za kmeta, rokodelca in obrtnika resnica: Ako se boš le na druge zanašal, ostal boš vselej na cedilu; ako si hočeš pridobiti ugodnejših razmer, ne pričakuj vsega od države, marveč pobrigaj se sam za svoje pravice, zakaj le: Čujočim pravice!

Pokončujte zalego glogovega belina!

Lansko poletje se je pokazalo in razvilo po deželi ogromno število belih metuljev, katere imenujemo „glogovi belin“. Gosenice tega metulja prizadevajo na sadnem drevju neizrečene škode. To se je videlo po krajih, koder je lansko leto ta pošast mnogobrojno nastopila, prav očitno; še o kresu so stale cele vrste raznega sadnega drevja brez zelenja, liki sredi zime. In vzrok temu bil je „glogovi belin“, oziroma njegove požrešne gosenice.

Kakor je ravno obnebe v kraju, prikaže se „belin“ uže proti koncu maja meseca, najbolj številen je pa meseca junija, bolj poredak slednjič v juliju. Po dnevu skoro brez prenehanja leta okolu; prenočuje pa najraje na močno dišečem cvetju raznih rož in zelišč, kjer se more v velikih množinah tudi poloviti; otrokom je tak lov prava zabava.

Meseca julija prično splojene samice polagati navadno na zgornjo stran listja sadnega drevja in glogovega grmovja svoja jajčica. Počez vzeto položi vsaka samica do 200 rumenih okroglo-podolgstih jajčic v posameznih kupčkih (plasteh); ta jajčica postanejo pozneje bolj zagorelo-rudečkasta, a slednjič temno-siva; iz takih izvalé se navadno ob koncu meseca julija in prvi polovici avgusta male gosenčice. — Teh prvo delo je, da list, na katerem so se iz-

valile, prepredejo z lastno pajčevino in oglodajo njegovo zgornjo stran do žilic. To listje postane potem rujavo, zvije se skupaj in v njem gosenice prezimijo. Odtod oni rujavi šopi listja ob tem času na koncih vej sadnega drevja. Potem se razidejo gosenice po drevesnem vrhu, razjedajo listje; a škoda tr je nepomenljiva. Ob jeseni, večkrat pa tudi še le ob koncu te, toraj pred nastopom zime, zberó se male gosenice, po šest, deset in tudi še po več skupaj, ter se vsaka posebej in za-se zaprede v pripravljeno listje, kjer prespi zimo.

Konec marca in ob začetku aprila prihodnje spomladi, toraj ob času, ko začne sadno drevje zopet poganjati (vegetirati), izlezejo zopet gosenice vse gladne iz svojih zimskih bivališč, ter, kjer jih je mnogo, požró in ujedó vse cvetno, listno in lesno pôpje (brste) tako do živega, da ne more tako drevo v prvej rasti (pred kresom) niti ozeleneti; s tem bil je pa sadni pridelek uničen za najmanj dve leti.

(Dalje prihodnjic.)

Limonin sok proti difteritiki (davica).

Imeniten zdravnik pripoveduje, da že dalje časa, celó v najobupnejših slučajih difteritike priporoča in ukazuje vživati kolikor mogoče sveže limone ali njih sok in sicer toliko, kolikor more bolnik zavžiti. To ima skoraj vselej najboljši vspeh. Na Kitajskem je limonin sok splošno znano zdravilo. Posebno rabijo Kitajci sveži limonin sok za časa, ko se razširja difteritika. Jemljó ga ali v obliki limonade, ali pa jedó sveže limone kot pomaranče. S tem se skušajo varovati difteritike ali pa se je iznebiti, ako jo že imajo.

Materna dušica proti oslovskega kašlju.

Neki angleški zdravnik priporoča zopet rabiti materno dušico proti oslovskega kašlju. V ta namen se skuha kakih 40 gramov te rastline v 700 gramih vode ter se daje vsako uro eno večjo ali manjšo žlico, po starosti bolnikov. Po tem zdravilu kašelj človeka nič več tako močno ne napada in bolezen prej poneha.

Zoper kolcanje imamo celo vrsto pripomočkov. Pij počasi deset do petnajst požirkov vode, ne da bi prenehal in zamaši med tem prav dobro obe ušesi; ali pa vzemi z dvema prstoma navadne soli, položi jo v sredo jezika ter pusti, da se raztopi. Topli ovitki na želodec tudi pomagajo; da v prav trdovratnem slučaju je pomagal v mrzlo vodo pomočeni robec, ki so ga oželi in v žličico (srčno jamico) položili ter s suhim prtom pokrili. Prav posebno se hvali raba stolčnega cukra (sladkorja), pomočenega z vinskim jesihom. Tega se vzame pol ali eno čajevno žličico. — Tudi razredčena žveplena kislina pomaga proti kolcanju. Kane se dve do tri kapljice kisline v kozarec vode in se vzame vsake pol ure eno žličico.

Kako prati Jägerjeva volnena oblečila, da se ne uskočijo. Vlij malo salmijakovca v kad in na to vrele vode. Deni perilo notri in je potopi v vodo ter pusti toliko časa stati, dokler se voda toliko ohladi, da se ni bati, da bi se pri izpiranju opeknel. Potem vsak kos skrbno premencaj in speri — pa brez žajfe (mila) ter obesi perilo neizplakneno na vrv. Ves pót in vsa nesnaga je izgnila in perilo se ne uskoči.

Kolkó časa more konj lakoto in žejo trpeti. Konj ložej pogreša krmo nego vodo. Če se daje konju pravilno vode za pijačo, živi 25 dnij brez krme; živi pa le pet dnij, če dobiva samo suho krmo. Ako se konju tri dni ne dá nič piti, je njegova žeja tolika, da more pogosto 90 litrov vode izpiti v treh minutah.

Kurjih oces se najložje iznebiš z navadno čebulo. V ta namen prereži, kar je najpripravnejše, majhne čebulčke čez sredo ter je deni v jesih. Ko greš spat, položi tako polovico na kurje oko in prilepi čez papir, katerega si namazal z gumijem, ali pa čebulček drugače pritrdi. Zjutraj se dá omehčana koža lahko odlučiti. To pa ponavlja nekaj dnij, da trdo kožo popolno odstraniš.

Razne vesti.

(**Mohorjeva družba**) vabi Slovence, da naj ji pristopijo v prav obilnem številu kot udje. Mi ne poznamo skoro svetejše naloge kakor svoje bralce povabiti bodisi priložno ali nepriložno, da naj se vsak kdor le more vpiše v družbo Mohorjevo. Lepe knjige in duhovne milosti te bratovščine nam stokrat povrnejo gold., ki ga damo v ta namen. 50 tisoč udov nas mora biti, to naj bo geslo letošnjemu nabitranju.

(**Katoliško politično društvo**) prav krepko napreduje; vedno se oglašajo novi udje in odbor se

pridno shaja ter snuje načrte za društveno delovanje. Meseca marca napravi društvo prvi društveni shod. Manj premožni, ki so naročniki „Domoljuba“ ali se naroče nanj, doplačajo le 20 kr. na leto in so ob enem tudi udje političnega društva. Sam človek veliko ne premore; v družbi je moč, zato je želeli, da novemu društvu pristopi na tisoče udov.

(**Marijine bratovščine**) letni zbor se je vršil 9. t. m. ob obilni vdeležbi; z letnim poročilom so bili udje popolno zadovoljni, za predsednika je zopet izvoljen za društvo vneti gosp. K. Lahajner, za na-

mestnika g. G. Ahčič, za blagajnika g. A. Reich in za tajnika g. M. Kunc.

(Katoliška družba) v Ljubljani je imela 12. t. m. svoj letni občni zbor. Med drugim je vnel družnik mil. prelat g. dr. A. Čebašek za živo katoliško vero, pojasnjujoč razmeram primerno razloček med katoliško in pravoslavno cerkvijo. Izrekla se je želja, naj se ta govor tudi objavi. G. dr. Lampe-tu je društvo izreklo iskreno zahvalo za trud, ki ga ima z vrejevanjem „Drobtinic“ ter ga naprosilo, da uredništvo sprejme tudi za prihodnje. Odbor je bil soglasno izvoljen poprejšnji, na novo je vstopil v odbor č. g. A. Žlogar, kurat na Gradu.

(Vojaški nabori) 17. pešpolka bodo: Dne 1. marca v Ljubljani; 3. in 4. marca v Prevojah; 5., 6. in 7. marca v Kamniku; 8., 10. in 11. marca v Škofji Loki; 12., 13. in 14. marca v Kranji; 15., 17. in 18. marca v Radovljici; 20. in 21. marca v Višnji Gori; 22., 24. in 26. marca v Litiji; 27., 28., 29. in 31. marca, dalje 1. in 2. aprila v Krškem; 8., 9., 10., 11. in 12. aprila v Metliki; 15. in 16. aprila v Črnomlju; 17., 18. in 19. aprila v Kočevji; 21. in 22. aprila v Ribnici; 23. aprila v Vel. Laščah; 25., 26., 28., in 29. aprila v Ljubljani za ljubljansko okolico; 30. aprila in 1. maja na Vrhniki. — Za 97. pešpolk bodo nabori: Dne 22. marca v Ilir. Bistrici; 24. marca v Ložu; 26. in 27. marca v Logatci; 28. in 29. marca v Idriji; 31. marca in 1. aprila v Vipavi; 10., 11. in 12. aprila v Postojini.

(Dolenjski rojaki na delo!) Od dolenjskega rokaja smo dobili naslednji poziv: Ker se je približal čas, ko hoče solnce tudi nam lepše sijati, je torej skrajni čas, da tudi mi sami najmožnejše storimo in našo lepo Dolenjsko gotovega pogina rešimo. Sedaj, ko se je po večletnem, trudapolnem delu in prizadevanju posrečilo za celo Dolenjsko prevažno vprašanje privedi na ugodni tir, je tudi naša sveta dolžnost, da konzorciju (društvu za zgradbo dolenjske železnice) nesebično in po največji možnosti pomagamo. Naš vrli in neumorni gospod cesarski svetnik Ivan Murnik, kateri je duša temu konzorciju, bil je v minulih tednih dvakrat na Dunaju, kjer se je z g. bar. Schwegel-nom in g. drž. posl. prof. Šukljejem na merodajnih mestih odločno potegoval, da vendar enkrat vlada kaj za dolenjsko železnico stori. Deloval je na to, da bode vlada vže v letošnjem zasedanju predložila državnemu zboru zakon o zgradbi dolenjske železnice, in tudi sama podpirala to prevažno podjetje denarno. Kakor so vidi, hoče res vlada povoljno podpirati, kajti ona bode vzela za tri milijone mogoče tudi še več, delnic, a zahteva pa, da tudi interese sami kaj storé v dosego tega prevažnega namena. Torej le od interesentov je odvisno, ako

bode zakon vže v tem zasedanju državnemu zboru predložen, kajti vlada odločno zahteva, da interese tudi sami to podjetje podpirajo in sicer s tem: 1. da občine brezplačno prepuste od srenjskih pašnikov za železnico potreben prostor; 2. da iste skrbé, da se bodo za železnico potrebna zemljišča po najnižji ceni kupila (najbolje je, ako občine takoj ožje odbore volijo, ki naj bi potem vrednost zemljišč cenili); 3. da bodo občine na srenjskih tleh nahajajoč se kamen in pesek brezplačno temu podjetju prepustile, pri posameznikih pa vplivale, da bodo kamen in pesek brezplačno kopati pustili; 4. da občine sklenejo nekoliko glavniških akcij kupiti in za to pobirajo 3—5 let po 2—5% naklade na direktne davke; 5. da se ti posamezniki (velečast. gg. duhovniki, graščaki, premožnejši meščani, tržani in vaščani) zavežejo po eno ali več delnic ob svojem času kupiti ali pa podjetje vsaj z brezplačnim dovažanjem raznega materiala podpirati. (Vsak posestnik zaveže se 5—10krat raznega materiala brezplačno dostaviti.) Na ta način zidali so na Gorenjem Avstrijskem takozvano „Kremsthal-Localbahn“, na ta način zidali bodo prihodnjo spomlad železnico iz Radgone do Ljutomera, na ta način nameravajo graditi železnico iz Celja do Šoštanja (za kar je samo Celjski okrajni odbor sklenil za 40.000 gl. delnic kupiti) in edino le na ta način bode možno vendar enkrat tako potrebno dolenjsko železnico graditi in tako lepo Dolenjsko gotovega propada oteti. Torej, bratje Dolenjci, na noge, na delo!

(Organizacija vojstva) se imenuje lepa knjižica — velja 20 kr. — ki pojasnjuje, kako je razdeljeno naše vojaštvo. Odslužene vojake in sploh Slovence bo gotovo zanimala ta knjižica, katero je spisal vrli major gosp. A. Komel pl. Sočebčan.

(Junaki.) Mladini, pa tudi odrasčenim namenjena in prav primerna knjižica, ki jo je izdala družba sv. Cirila in Metoda. Nabranih je v knjižici mnogo domačih izgledov iz raznih stanov, ki kažejo, kako vrlo so naši predniki izvrševali svojo dolžnost. Knjižica je lepega priporočila vredna in velja 25 kr.

(Na Koroškem) je 24 dekanovin, 267 farâ, vsled pomanjkanja duhovnikov je 38 farâ brez župnika, potem 85 kuracij ali manjših faric, med temi je 55 praznih, kapelanov imajo samo 44, a potrebovali bi jih še 113, toliko jih sedaj manjka. Škofovina šteje 345.620 duš.

(Pšenica velja) 100 kilo po mestih; Celovec 9 gl., Gradec 8 gl. 90 kr. (štajarsko blago), 9 gl. 80 kr. (ogerska), Dunaj 9 gl. 15 kr., Budapešt 8 gl. 40 kr.

(Tržna cena.) V Mariboru: Pšenica 6 gl. 40 kr., rž 5 gl. 20 kr., ječmen 4 gl. 90 kr., oves 3 gl. 70 kr., koruza 5 gl., proso 5 gl., hajdina 4 gl.

70 kr., krompir 2 gl. 20 kr., vse po hektolitr; kilo fižola 12 kr., leče 32 kr., graha 22 kr.; liter prosenega pšena 12 kr.; jajce 3 kr.

(Hripa) ali, kakor jo z latinsko besedo imenujemo influenza, nadleguje ljudi skoro po vseh krajih sveta. Na Ruskem, odkoder se je bolezen preselila v ostalo Evropo, se je znova prikazala in razsaja baje hujše, kakor prvokrat. Na Angležkem so influenco našli tudi — konji.

(Kolera med perjadjo) prikazala se je v Galiciji ob Buskej meji, posebno razgraja med goskami.

(Kako se brezplačno pride v Pariz.) Krojač Herman Zeitung na Dunaju bi se bil rad preselil v Pariz, ker je upal, da bo tam imel boljši zaslužek; a denara ni imel, kaj torej stori? On dá napraviti visok zaboj z naslovom: Herman Zeitung v Parizu, na pošti prejeti, zunaj tudi zapiše: Zdrobljivo! Ne prevračati! kakor razpošiljajo steklo. Za ta zaboj napravi pokrov, zleze vanj, ko je poprej strežniku naročil, naj zaboj pelje na kolodvor. V torek odda zaboj in v četrtek je že v Parizu na kolodvoru. V zaboj je nadeval slame, vzel je seboj kruha, klobas in tri steklenice piva za popotnico. Ko zaboj izlože v Parizu, méni jetnik, da je sam, ter začne odpirati pokrov, rahlo stopi iz zaboja, a pri tem zapazi, da poleg stojé začudeni služabniki in strmeč gledajo, kaj to pomeni. To zapazivši jo krojač vlije, hoteč zbežati, a ga precej zgrabijo in odvedó k sodniku. Tu je povedal, da ga je sila primorala k temu; a ker ni mogel poštnine za zaboj plačati, zaprli so ga zaradi goljufije. 50 ur je prebil v zaboju. V ječi bi bil pa dlje časa, ko bi se ga ne bil usmilil nek časnikar ter zanj plačal poštnih stroškov.

(Smola.) Učen mož je zamišljen stopal po cesti, ko so ravno pastirji domu gnali živino, gledal je v tla in ni zapazil, da mu gre naproti krava; neljubo se ob njo zadene in ker zamišljen misli, da je kaka gospa, hitro zakliče: Prosim odpuščanja, milostna gospa! Glasen krohot se sliši od ljudi, ki so se sprehajali po potu. Kmalu na to se mož zopet zamisli in vsled nepazljivosti zadene ob neko gospo, misleč na prešnjo smolo, zadere se: kaj, da danes povsod zadenem ob krave. — Ne vem kako sta z gospo poravnala, ker ji je dal tako lep priimek.

(Čas in večnost.) V neki družbi je bil enkrat človek, ki se je štel za zelo učenega. Vprašali so ga mej drugimi rečmi, kakšen je razloček mej časom in večnostjo? Ko je nekaj časa premišljeval, kako bi odgovoril, mu pride naenkrat na misel, ter tako odgovori: „Moj Bog! če bi jaz imel čas, da bi vam dobro raztolmačil, bi vi potrebovali celo večnost, da bi to razumeli.“

(Slaba ali dobra ura?) Gospod pride k urarju rekoč: „Vi ste me ogoljufali za uro, ker neče iti.“

— „To ne more biti, pravi urar, koliko časa je pa šla?“ — „24 ur in potem je obstala.“ — „No, pravi urar, hodite vi 24 ur neprenehoma okrog, bote videli ali ne bote tudi radi obstali in si opočili.“

(Opeknel se je.) V nekem mestu se je nedavno to-le pripetilo: Nekemu kupcu je zbolela žena za krčem in čez nekaj dni je zdravnik naznanil, da je žena umrla. Žalost moževa je bila nepopisna. Oblečejo jo v dragoceno obleko, pusté ji zlati prstan na rokah in zlatnino v ušesih ter po ondotni šegi prenesó v mrtvašnico. Isti večer pa pride v mrtvašnico zloglasen tat z namenom, da bi mrliča oropal dragocenostij. Pobral ji je zlatnin iz ušes in prstanov, le iz enega prsta ni mogel spraviti prstana, zato hoče zlobneš z nožem odrezati prst, a v tem trenutku mrlič zakriči in rudeča kri se prikaže iz rane. Kakor obseden pusti tat vse ter ves preplašen zbeži; žena pa, ki ni umrla, marveč le otrpnela vsled krča, počasi vstane, odpre vrata mrtvašnice ter pozno v noč prileze domu, kjer je njen mož poln žalosti objokoval svojo pokojno ženo. — Kako svidenje, kaka iznenada! —

Listnica opravištva:

Z današnje številko prične se pri razpošiljanju nova razvrstitev. Ko bi se bil kje kak naročnik prezrl, da bi lista ne dobil, kar se pri takej množini kaj lahko zgodi, prosimo najuljudneje, naj se nemudoma zglaš, da moremo pravočasno potrebno ukreniti. A tudi tiste p. n. naročnike, ki bi zapazili kje pri svojih naslovih kako neblstveno pomoto, prosimo, da nam i to naznanijo, da se, kolikor možno, vstreže njh želji. Sicer pa izrekamo najpristrénejšo zahvalo vsem tistim, ki so blagovoljno podpirali naročnike pri naročevanju lista, ter kakorkoli pripomogli, da se sta omogočila razvrstitev in red.

➡ Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 6. marca.

Loterijske srečke.

Trst	8. februarja:	73,	89,	14,	87,	51.
Linc	8. februarja:	29,	79,	34,	49,	75.
Gradec	15. februarja:	54,	67,	64,	38,	7.
Dunaj	15. februarja:	67,	56,	4,	16,	45.
Brno	19. februarja:	16,	61,	74,	85,	71.
Praga	12. februarja:	8,	5,	12,	81,	15.

Živinski semenj

se bode v Polhovem Gradcu ponovil in sicer **17. sušca** in **13. junija** t. j. prvi na ponedeljek tihega tedna, drugi na dan sv. Antona Pad.

Dar za cerkev presv. Srca Jezusovega.

Katoliška srenja v slavnem glavnem mestu Weimar dosedaj ni imela nobene cerkve, ampak le molitveno sobico. Nemogoče je bilo, da bi v njej imelo prostora dovolj število pobožnih pri nedeljski službi Božji. Če tudi brez pripomočkov postavili smo spomladni temeljni kamen novi cerkvi Srca Jezusovega. Stavba kazala je, žali, velike težave, ko smo prišli na pesek in se je v globini kot neprošeni gost prikazala voda. To je oviralo zidanje in je zvišalo troške za 25.000 mark. Vkljub temu smo z Božjo pomočjo postavili v poletju velik del cerkvice. Zdaj pa so pošli vsi pripomočki. Moči naše srenje so bile skrajno napete. Revni in premožni se udeležujejo s pohvalno gorečnostjo pri donšanju darov. Celo dninar donša svoj dar, otrok svoj prihranjeni vinar. Več nam ni možno storiti. Kako nam je tedaj zidati dalje? Vsi drugi viri so nam zaprti. Zato se obračam še enkrat na Vas, krščanski bratje, s prošnjo za kak kamenček za našo cerkev. Ne poznam druge zaloge, ljubi prijatelji, kakor tisto, katera je vzdana v Vašo krščansko dobrotelost. Dajte torej, kar vam dati veleva ljubezen: „siehern, kakor je namenil v svojem srcu, ne z žalostjo ali po sili, zakaj veselega darovalca ljubi Bog.“ II. Kor. 9, 7. On, ki sejavo deli seme in daje kruh v živež, vam bo pomnožil sadove Vaše dobrotelosti. Pomagajte nam, ljubi kristijani, k zgradbi hiše Božje! Kako sladko čutilo, svoj dar prinesiti v čast Božjo! Kako tolažilna zavest, si s tem storiti dolžnika Boga! Bog je zvest plačnik, ki tudi neopominjan obresti daje ob pravem času. Katoliki! pomagajte nam nadalje zidati! Boljše je malo dati, kakor ničesar! Z veliko malih darov bo postavljena naša cerkva. Vsak dar po poštni nakaznici ali v pisemnih znakih nam je prijeten. Bog blagoslovi!

K. Jüngst, župnik.

Weimar, Thüringen.

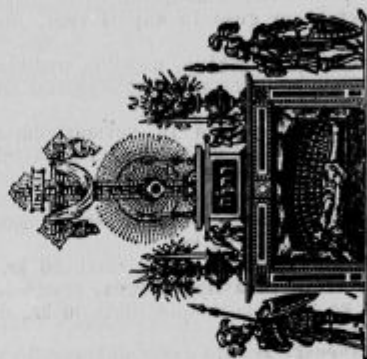
(5—2)

EDVARD ZBITEK,
izdelovatelj transparentne steklene mozajike
v Olomucu na Moravskem,
(delavnica v Neustiftu pri Olomucu)
priporoča

svete grobove,
strogo obredne, v vseh velikostih ter posebno opozarja na sv. grobove, ki so napravljeni za manjše prostore ter se razpošiljajo celotni v dveh zabojih. — Ilustrovani in opisovalni cenilniki na zahtevanje zastoj in franco.

Predragi gospod!
Sv. grob smo hvala Bogu dne 19. m. m. nepohabljeno dobili ter se neizrečeno veselim, da si smemo čestitati, kajti sv. grob je vsestranski vič. Spoštovanjem bilježni

dr. Stefan, (5—3)
konzistorijalni svetovalec in mestni župnik
v Karloveh v Sirmiji, 2. dan aprila 1880.

J. PSERHOFER-ja lekarna „z. gold. Reichsapfel“ na Dunaji, Singerstrasse št. 15.

Kri čistilne kroglice, poprej univerzalne kroglice imenovane, zaslužio po vsej pravici poslednje ime, ker je v resnici premnogo boleznij, pri katerih te kroglice izvrstno pomagajo. Že mnogo desetletij razširjene so te kroglice splošno, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Škatljica s 15 tacimi kroglicami stane 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nfrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. — Če se naprej pošlje denar, stane s poštnine prosto pošiljati: zavoj kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden zavoj se ne odpošlje.) — Prosi se, da se zahtevajo izrecno

Pserhoferjeve kričistilne kroglice

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovnem navodilu za rabo ime J. Pserhofer in sicer v rdeči barvi.

Balzam za ozebljine J. Pserhoferjev. Lonček 40 kr. S frankovano pošiljavi 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hrijavosti, krčevitemu kašlju itd. Steklenica 50 kr.

Američansko mazilo za protin 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nog Škatljica 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Balzam za gušo flakon 40 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice) proti sprijenemu želodeu, slabemu prebavljenju itd., steklenica 22 kr.

Angleški čudezni balzam steklenica 50 kr., mala steklenica 12 kr.

Fijakarski prašek proti kašlju itd., škatljica 35 kr., s frankovano pošiljavi 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhoferja, najboljšo sredstvo za pospeševanje rasti las, škatljica 2 gld.

Univerzalni oblič prof. Stuedela, domače sredstvo proti ranam, oteklinau itd., lonček 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Universalna čistilna sol A. W. Bullrich-a. Izvrstno domače zdravilo proti posledicam slabega prebavljenja, škatljica 1 gld.

Razven tu omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se predmeti, ki bi slučajno ne bili v zalogi, preskrbe na zahtevanje točno in cenó. — Pošiljave po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska, večje pa proti povzetju. — Če se denar naprej pošlje (najbolj po poštni nakaznici), je poštnina dosta nižja, nego pri pošiljavam s povzetjem. (1—10)

Deželna lekarna
Ludovika

v LJUBLJANI,

priporoča prečast. gospodom du-
poskušena in po najboljših pred-

pri „Mariji Pomagaj“
Grečelna

Mestni trg št. 11,

hovnikom in p. n. občinstvu svoja
pisih pripravljena zdravila, kot:

Angleški čudoviti balzam, 1 stekl. 10 kr., duc. 1 gold., 5 duc. 4 gold.

Aromatični tobačni prašek, glavo krepčajoče sredstvo. 1 stekl. 20 kr., duc. 2 gold.

Bastierjeve kapljice zoper kolero, občno znano branilo proti koleri, kolerinu in koliki. Stekl. 35 kr.

Cvet zoper gušo in napeti vrat. Stekl. 20 kr., duc. 2 gold.

Cvet zoper luskine, najboljšo sredstvo za odstranjenje sitnih lusk na glavi, ki so tolikrat vzrok plešam. Cena z navodilom rabe 80 kr.

Cvet zoper protin in revmatizem za odpravo vsakovrstnih bolečin, bodisi akutnih ali kroničnih. Cena steklenici 50 kr. duc. 5 gold.

Dorševo ribje olje najboljšo bažo, katero jedino zapisujejo zdravniki proti kašlju, škrofeljnom itd. Mala stek' 50 kr., velika 90 kr.

Elizabetna ustna voda, Stekl. 50 kr.

Francova zdravilna esenca, proti boleznim v želodec in na jetrih, mrzlici itd. Stekl. 10 kr., duc. 1 gold., 5 duc. 4 gold.

Francosko žganje s soljo ali brez soli v steklenicah po 20, 50 kr. in 1 gold.

Greenko, tudi želodec krepčujoče vino, iz najzdravilnejših gorenjskih rastlin. Steklenica, ki drži pol litra, z navodilom rabe 80 kr.

Horstova voda za oči proti unetim očem, njih kataralnim sferkijam. Cena stekl. 50 kr., duc. 3 gl.

Kapljice za bledice, dobro sredstvo proti pomanjkanju krvi. Stekl. 40 kr.

Kapljice za krč, neprekosljive, 36 kr., duc. 3 gl.

Kapljice zoper mrzlico. Stekl. 30 kr., duc. 3 gold.

Kineška pomada pospešuje rast las. Lonček 50 kr.

Kri čistilne kroglice proti vsem boz. nizm. ki od želodca prihajajo. Cena škatlici 21 kr., zavitek s 6 škatl. in navodilom rabe 1 gl. 5 kr., 6 zavitev 5 gl. 25 kr.

Kri čistilni čaj Küllerjev. Majhen zavitek 75 kr., velik 1 gold. 30 kr. z navodilom rabe ved.

Kroglice za bledico dr. Blauda (pocukrane) proti pomanjkanju krvi (bledici, slabosti, pešanju). Škatljica velja 60 kr.

Kroglice za trakuļje, gotovo sredstvo proti trakuļji. Cena z navodilom 2 gold.

Malaga-vino najboljšo vrste za prebolele. Stekl. 1/4 litra 60 kr., 1/2 litra 1 gl. 20 kr., liter 2 gl. 20 kr.

Marijino-celjske kapljice, slavno znano in zelo priljubljeno zdravilo proti boleznim želodca. Steklenica 20 kr., duc. 2 gold., 5 duc. 7 gold. 50 kr.

Maža za gušo, lonček 35 kr.

Maža za kile, za vsakovrstne tudi zastarane 1 gl.

Obliž zoper kurja očesa, Luzerjev 60 kr., ravno tak od mene le 40 kr.

Pagliano-sirup, pravi iz Florencije, varuj se ničvrednih ponaredeb, cena 1 gold.

Homeopatična lekarna.

Deželna lekarna pri „Mariji Pomagaj“ je, kakor znano, najprva in najstarejša homeopatična lekarna na Kranjskem. Napravljajo se te zdravila iz posebne dobrote in čistote ter najtočneje. Isto tako se dobé vsa zdravila po receptih napravljena, vedno sveža in najboljšo vrste. Po pošti se vsak dan dvakrat razpošilja.

Cenik pošljem, ako se naroči, gratis in franko, v katerem je še veliko več in bolj natančno popisanih zdravil.

Prosim vljudno, me p. n. občinstvu priporočati.

Z velespoštovanjem

Lud. Grečel, lekar.

Prašek za ščurke. Škatljica 30 kr.
Rudeči dunajski sok zoper kašelj. Stekl. 40 kr.
Ruska maža za ozeblino, jako dobro sredstvo. Lonček 40 kr.

Salicilno kisl. ustna voda. Stekl. 50 kr.
Salicilno kisl. zobni prašek. Škatljica 30 kr.

Sirup iz planinskih zelišč proti kašlju, hripavosti, pljučnim boleznim itd. napravljen iz pravih planinskih zelišč. Stekl. 50 kr., duc. 5 gl.

Strup za podgane, najmočnejše sredstvo. 20 kr.
Strup za stenice. Steklenica 40 kr.

Tinktura za rast las. Steklenica 60 kr.
Tinktura za kurja očesa, bradavice in trdo kožo.

Stekl. 40 kr., 1/2, duc. 2 gold.

Univerzalni jedilni prašek, izvrstno sredstvo proti zlatej žili, slabemu želodcu, zgagi, pomanjkanju slasti do jedij in zabasanju sploh jako priljubljen. Škatljica z navodilom rabe 50 kr.

Univerzalni zdravilni obliž (flajšter) zoper vsakovrstne rane, vnetje oteklino itd. Škatljica 30 kr.

Ustna voda dr. Duflos-a iz ameriških rastlin, ohranjuje zobe in ozdravi vsakovrstne zobne bolečine. 60 kr.

Voda za čiščenje obraza, pege, ogrce, grinte in druge nečistosti kože. Stekl. 80 kr.

Zobne kapljice. Stekl. 10 kr., duc. 90 kr.
Zobni prašek po dr. Heiderji z dodatkom salicilno-kislega natrona je jako priljubljen. Škatljica 30 kr.

Železnato kineško vino pokrepča želodec. Cena butelji 1 gold. 20 kr.

Železnato salo iz kitovih jeter najboljšo vrsto, za krepčanje slabih otrok, katerim manjka krvi. Stekl. 60 kr.

Želodčne kapljice Marije Pomagaj. Napravljene so iz zelišč gorenjskih, zlasti okrog Brezij pri Mariji Pomagaj nabranih, katere imajo lastnost vsakovrstne želodčne bolezni ozdraviti. Stekl. 30 kr., duc. 3 gold.

Medicinska mila, lepo dišeče pomade, lasna olja, parfumi, itd. vedno v zalogi.

Živinska zdravila.

Homeopatične kaplice za prašice zoper vse prašice bolezni. Stekl. 30 kr.

Prašek za prašice po poskušnjah potrjen proti perečemu ognju, vraničnemu in pljučnemu prisadu, pomanjkanju slasti do jedij, driski, kataru, itd. Zavitek 30 kr.

Konjski cvet za utiranje udov, trzanje, oteklino, spahnenje šipe na kolenu. Stekl. 1 gl. Liter 2 gold.

Poskušeni konjski prašek. Zoper vsakovrstne konjske bolezni. Ako se konju vedno po malo daje tega praška, obvaruje se ga šestokrat nalezljivim boleznim. Zavitek 50 kr.

Poskušeni mlečni in goveji prašek. Ta prašek je skušeno čistilo krvi ter izganja vse bolezenske snovi iz života. Zavitek 50 kr.

Pasje kroglice proti pasjim boleznim. Škat. 50 kr.